

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔

หนึ่งไม่มีสอง

(มีผู้เก็บกระเป๋าสตางค์ตกภายในวัดได้) ของใครให้มาเอา สตางค์ที่ตกอยู่ใน
ย่านกุฎี ๓๖ ตามหลักพระวินัยท่านมี ถ้ามีของอยู่ในวัดซึ่งอยู่ในวงกรรมสิทธิ์ของ
พระที่อารักขาแล้ว สิ่งที่ไม่เคยแต่ต้องตามหลักพระวินัยท่านห้ามเอาไว้ ให้จับได้เลย
เช่นอย่างนี้ ไม่จับปรับโทษอีกด้วย เป็นอย่างนั้นนะ พวกเงินพวกทองตามหลักพระวินัย
ท่านห้ามไม่ให้จับไม่ให้แต่ต้อง แม้แต่เป็นธรรมดาที่เรียกว่าเป็นของอนามาส ไม่ควร
ไปจับต้องเลย ถ้ายิ่งเกี่ยวกับเรื่องกรรมสิทธิ์ที่โทษหนักกว่านั้นเข้าไปอีก ท่านไม่ให้จับ
เงินจับทอง หรือสิ่งที่ใช้แทนเงินแทนทองห้ามจับ เช่นอย่าง ธนบัตร เงินเขาก็ถือเป็น
พวกแร่ธาตุต่าง ๆ เป็นเงินใช้ใหม่ละ สิ่งที่ใช้แทนเงินได้เช่นธนบัตรมันก็เข้าเป็นอัน
เดียวกัน ท่านห้ามจับทั้งนั้น

แต่เวลาสิ่งเหล่านี้มาตกอยู่ในบริเวณที่พระพัก อยู่ที่ไหนก็ตาม พระต้องเก็บเอา
ไว้หรือส่งคนใดคนหนึ่งมาเก็บเอาไว้ให้ปลอดภัย ถ้าไม่มีใครพระต้องเก็บ แล้วโฆษณา
หาเจ้าของ ตามพระวินัยท่านแสดงไว้อย่างนั้น โฆษณาหาเจ้าของนานพอประมาณ ไม่
เห็นมีใครมาแล้วก็ให้นำวัตถุอันนี้ไปทำสาธารณประโยชน์ จะไปทำอะไรก็ตามเป็นสาธารณ
ประโยชน์แล้วก็ไปทำได้ เมื่อมันสุดวิสัยมันนานแล้ว เจ้าของเขามาทวงหรือเขามาบอกก็
ชี้บอกว่า ได้ทำสาธารณประโยชน์ที่นั่น ๆ แล้ว หมดปัญหา ท่านว่าอย่างนั้นนะ ถึงเขาจะ
มาปรับโทษพระก็ไม่เป็นโทษ

อันนั้นธรรมดาใครจะมาปรับ แต่พระวินัยท่านละเอียด ถึงจะมาปรับโทษพระ
พระก็ไม่เป็นโทษ เพราะได้ประกาศตามหลักธรรมวินัยคือความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว
เช่น ประกาศก็ประกาศบอกแล้ว เมื่อไม่มีใครมาทวงคืนหรือมารับเอาคืน ก็ให้นำวัตถุนี้
ไปสร้างสาธารณสถานหรือเป็นสาธารณประโยชน์ เวลาเขามาถามก็ให้ชี้แจงตามที่ไปจัด
ไปสร้างไว้เรียบร้อยแล้ว เป็นอันว่าหมดปัญหาไปเลย หากเจ้าของเขาจะมาทวงเอาบาป
เอากรรมอะไรก็ได้ พระท่านไม่เป็นโทษ พูดถึงขั้นนั้นนะพระวินัย ละเอียดลออมาก

พวกโกโก้ ช็อกโกแลตมีมาหลัง ๆ นะ พวกกาแฟ เหล่านี้ก็มียานาน นี่เพียงสัก
แต่ว่ามี จะว่าไม่มีจริง ๆ มันก็มีอยู่ มีน้อยมาก สำหรับพระกรรมฐานสมัยตั้งแต่เราอ่อน
หลังขึ้นไปหาครูบาอาจารย์แล้ว เรื่องเหล่านี้ไม่ต้องถามถึงเลย ท่านไม่คิดถึงมันเลยละ
เพราะคิดเท่าไรก็ไม่มี พวกโกโก้ กาแฟ น้ำอ้อย น้ำตาล ไม่มีนะ คือมีก็มีอยู่ตามตลาด
ลาดเลในอำเภอในตัวเมืองไปเสีย ในหมู่บ้านนี้เรียกว่าไม่มีเลย ที่นี้เวลาท่านไปพักเที่ยว
ภูวนา ท่านไม่ได้ไปตามอำเภอไปตามจังหวัดนะ ท่านเข้าในป่า เพราะเหตุนี้สิ่งเหล่านี้

จึงไม่มีในป่า พวกโกโก้ กาแฟ ในตลาดก็จะหายากอยู่แต่ก่อน หากมีแต่มีแบบว่าหายาก ไม่ค่อยมีละ ตามอำเภออย่างนั้นพอมีบ้าง

เพราะการไปมาหาสู่ไม่สะดวก สินค้าอะไร ๆ นำออกนำเข้าลำบาก นำไปมาที่ไหนลำบากเพราะรถยนต์ไม่มี พวกล้อพวกเกวียนก็ขนมาใส่ร้านเขา รถราไม่มี ตอนที่มียุทธยานี้อะไรก็ค่อยมีมากขึ้น ๆ เดียวนี้เคลื่อนไปหมดเลย รถเป็นพาหนะที่สำคัญ แต่ก่อนไม่มีแหละ เรื่องน้ำร้อนน้ำชาเรียกว่าไม่มี พระท่านไม่ฉัน พระกรรมฐานไม่เอาไม่สนใจเลย ฉันจ้งหันฉันเสร็จแล้วเท่านั้น อย่างมากก็มะขามป้อม สมอ ก็ฉันจึบ ๆ แจ็บ ๆ นิดหน่อย ฟังแต่ว่านิดหน่อย ส่วนน้ำอ้อยน้ำตาลนี้ไม่มีเลย เฉพาะในสมัยเรานี้ก็ไม่มี มามีเอาตอนสร้างวัดป่าบ้านตาด มีต่อหน้าต่อตาเรา มาที่แรกก็ไม่มี

การฉันน้ำร้อนน้ำชาไม่มีในวัดนี้แต่ก่อนนะ ไม่มีเลย เพราะเราเคยพาดำเนินมาอย่างนั้น ไม่มีใครจะไปสนใจกับน้ำอ้อยน้ำตาลอะไร ครั้นอยู่มาคนนั้นมาถวาย คนนี้มาถวายมันก็มีมา เมื่อมีมาแล้วจะทำไฉน ก็แจกแบ่งกันฉันตามที่มีมันเกิดมันมีมา แต่ไม่แสวงหา มีมาก็จัดฉันไป ต่อมาก็มากเข้า ๆ ซิเลยเต็ม เดียวนี้เต็มกระทั่งโกดัง น้ำตาลของเล่นเมื่อไร โกดังของเล่นหรือนั้น เต็ม กระสอบละ ๕๐ กิโล ๆ ให้พอประมาณ ๆ ถ้าให้มากไปแล้วมันหนักด้วย เลยเอาประมาณ ๕๐ กิโล จะแยกแจกไปที่ไหนก็ ๕๐ กิโลเป็นส่วนมากนะ เช่น ไปวัดต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาล ส่วนมากมาเร็วก็มารวดคันเดียวก็ให้คันละ ๕๐ กิโล ๆ เป็นประจำ นั่นละมีมาก แต่ก่อนไม่มี

สะดวกมากสำหรับพระผู้มุงอรรถมุงธรรมเปิดทางโล่งเลย เปิดทางความไม่กังวลโล่งเลย เรามาอยู่ที่แรกก็ไม่มี พอมานานเข้า ๆ ก็มีมา เดียวนี้เลยเป็นโรงน้ำอ้อยน้ำตาล โรงโกโก้ กาแฟ โรงอรรถโรงธรรมไม่มี เราอยากจะทำไม่มี มีแต่โรงโกโก้ กาแฟ พอพูดอย่างนี้แล้วก็ทำให้ระลึกได้ เขาเอาสมอใส่กระสอบมา เต็มกระสอบมาเลย รดกระเบะเล็ก ๆ มานี้ ก็ก ๆ เข้ามานี้ เขามาจากไหนเราก็ลืมแล้วแหละ ดูว่ามาจากทางสกลนคร มากี่มาเจอกับเรา ที่นี้เขาก็ไม่รู้ว่าเรา ก็ก ๆ เข้ามามาจอดก็ก เราก็มานี้พอดี คราวแต่ก่อนเล็กกว่านี้ พอมาจอดก็กก็ว่า นี่สมอ ให้เอาไว้ที่ไหน เขาเป็นฆราวาส ก็คนไม่เคยเห็นกันนั้นซี สมอเอาไว้ที่ไหน เราก็เลยซื่อบอก

เราเดินมานี้จะลงไปน้ำบ่อ เขามาก็ว่า สมอเต็มถุงนี้จะให้เอาไว้ที่ไหน เราก็เลยบอก โน่นให้เอาไว้โรงปอบ เขาก็มองหน้าเรา เราก็เฉย เอาไว้ที่ไหนเขาว่าอีก นู่นเอาไว้โรงปอบ แล้วก็เดินเรื่อยเลย เขาก็มองตามหลังเราไปเราเฉยจนกระทั่งปานนี้ นั่นบทเวลาจะเห็นไหมละ เอาไว้โรงปอบ เฉยเลย เขาก็มองหน้าเรา เรารู้ว่าเขา มองแต่เราไม่มองเขา เราก็เดินเฉยไปแบบหลวงตา เอาไว้ที่ไหน ย้ำอีก ว่าเอาไว้โรงปอบ ใครเกิดมาไม่เคยได้ยินว่าโรงปอบอยู่ที่ไหนใช้ไหม

อยู่ ๆ มาถาม เอาไว้ที่ไหน โรงปอบอยู่ที่ไหนเราก็บอก นู่นเอาไว้โรงปอบ ปุ๊บ ปืบจ้องหน้า เอาไว้โรงไหนถามอีก โรงปอบ เราชี้นิ้วเลย เขามองหน้าเราก็ดินเฉยเลย ปอบมะขามป้อม สมอ เข้าใจไหม แต่เราไม่บอกอย่างนั้น เราบอกเอาไว้โรงปอบแล้วไปเฉย อย่างนั้นเวลาจะทำ ทำอย่างนั้นนะ ทำได้ทุกแบบจึงบอก เรื่องโลกสมมุติอะไร ทำไปอย่างนั้นแหละ ตามโลกสมมุติเขาใช้กันยังงิเขานิยมกันยังงิที่ว่าตามเขาไปอย่างนั้น สมมุติก็ใช้กันไป จึงเรียกว่าสมมุติ ใช้กันไปอย่างนั้น

พูดถึงวิมุตติแล้วพันหมดเลย สมมุติไม่มีเลยไม่มีเหลือ อย่างนั้นนะถึงว่าวิมุตติ พันจากสมมุติไปหมด อันนั้นไม่มีเลย สมมุติจะมีอยู่ในแดนสมมุตินี้เท่านั้น วิมุตติแล้วไม่มี แดนวิมุตติกับแดนสมมุติ เรื่องของกิเลสถ้าเราจะเทียบกันอย่างสมมุตินะก็เรียกว่า มันคอยเอาเปรียบและได้เปรียบตลอดเวลา ธรรมจะได้เปรียบมันน้อยมาก มีแต่เสียเปรียบมัน ถ้าต่อสู้ก็เสียเปรียบเสีย ส่วนมากไม่ต่อสู้ร้องแวง ๆ ไปเลย เป็นอย่างนั้นนะ กับกิเลส มันแหลมคมมากขนาดนั้นละ มองไม่เห็นเลย นี่ละที่เราพูดเราสลดสังเวช

จิตใจของสัตว์โลกนี้ตัวฟันตัวไฟมันเผาอยู่ในหัวใจทุกดวงเลย พูดให้มันชัด ๆ อย่างนี้ละ จำเข้าไปนี้มันไปไหนวะ เอาอะไรมาปิดธรรมพระพุทธเจ้านะ มันจะซ่อนตัวอยู่ในนั้นละไม่ให้ใครเห็น ไม่มีใครเห็น พวกโลกนี้ไม่เห็นมันชิมันจึงสนุกขี้ขำทุกสิ่งทุกอย่าง จะไปสร้างคุณงามความดีมันก็ขึ้นอยู่บนคอไป นั่งอยู่บนคอด้วย ถ้ามันปวดขี้มันก็ขีรดไปด้วย ไหลลงตามหลัง เจ้าของก็เดินจงกรมเฉย เดินจงกรมเฉยเป็นยังงิ คือเชื่อไปเรื่อย ๆ เข้าใจไหม เดินจงกรมก็ไม่มีสติ ปัญญาไม่ต้องพูด ทางนี้ก็ไหลลง ทางนั้นก็ขีรดลงไปเรื่อย ๆ มันเอาไรต์เอาเปรียบตลอดเวลา เจ้าของก็เพลินเดินจงกรม วันนี้ได้เท่านั้นชั่วโมง ได้เท่านั้นชั่วโมง เพลิน กิเลสขีรดหัวไม่สนใจ ขี้มีก็กองละ

เดินจงกรมเท่านั้นชั่วโมง เท่านั้นชั่วโมง ขี้ที่กิเลสขีรดลงมานั้นได้ก็กองแล้วละ ไม่ได้ถามนะ เราเทียบนี่คือความแหลมคมของมัน คมมากที่สุด เพราะฉะนั้นจึงได้ครอบโลกธาตุ พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาแต่ละพระองค์ ๆ จึงเป็นฟ้าดินถล่ม ไม่ถล่มได้ยังงิใครขึ้นมาได้ง่าย ๆ เหนอ มาเหนือธรรมชาตินี้เหนือไม่ได้นะ นี่ที่เป็นของอัครรรย พระพุทธเจ้าตรัสรู้ฟ้าดินถล่ม บรรดาสาวกอรหัตตอรหันต์รอง ๆ กันลงมา เป็นอย่างนั้น เพราะเป็นของที่ไม่มีได้ในที่ไหน ๆ นอกจากผู้สิ้นกิเลสเท่านั้นจะมีได้เป็นราย ๆ นอกนั้นไม่มีใครจะแผงขึ้นมาได้เลย แข่งกิเลสขึ้นมาโดยไม่มีฟ้าดินถล่มอะไร ๆ อยู่ ๆ ไม่ต้องต่อยกิเลสหายไปเลย ไม่มี ต้องชดกันถึงฟ้าดินถล่ม นั้นเห็นไหม

เวลามันเปิดออกมาแล้วก็เห็นหมดละซิ เวลามันปิดก็เหมือนเอากระเพาะครอบหัวเรานั้น ฟากกว้างขนาดไหนดวงดาวบนฟ้ามีมากขนาดไหนมันไม่เห็น กระเพาะครอบหัวมันอยู่นั้น พอเปิดกระเพาะออกแล้วที่ไหนก็เห็นหมด จึงว่าอัครรรย ๆ ธรรมพระพุทธเจ้า จะ

อุบัติขึ้นมาได้แต่ละพระองค์ ๆ นี้ โธ สร้างพระบารมี ใครจะสร้างได้ คิดดูซิอย่าง
 ปรากรณาพุทธภูมินี้เป็นหมื่น ๆ นะ ยกตัวอย่าง ที่พระพุทธเจ้าเสด็จลงมาจากชั้น
 ดาวดึงส์ ตามประวัติท่านแสดงไว้นี้ ประชาชนทั้งหลายมีความกระหึ่มยี่มย่องอัศจรรย์
 พระพุทธเจ้าเวลาเสด็จลงมา ใครก็ปรากรณาพุทธภูมิ ๆ มากมาย แต่จะได้สักรายหรือ
 สองรายก็ไม่รู้แน่ น่ากลัวไม่ได้แน่ที่ปรากรนามาก ๆ นะ นั่นละผ่านไปได้อย่างนั้นละ
 ฟังเอาซิ

ปรากรนาก็ปรากรณาในเวลานั้น พอเลยจากปรากรณาแล้วกิเลสก็ขึ้นบนหัวซึ่ด
 ไปเรื่อย ๆ ไปเลย ปรากรณาพุทธภูมิไม่มี กิเลสเอาไปกินหมด นี่ซิจึงว่าตั้งแต่ต้นมาจน
 กระทั่งสำเร็จเป็นศาสดาองค์เอกนี้เต็มภูมิแล้วถึงเป็นได้ทุก ๆ ชั้นของพระพุทธเจ้าที่มี
 อยู่ ๓ ตอน อันหนึ่งก็ ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป อันดับที่สองก็ ๘ อสงไขยแสนมหากัป
 อันดับที่สามก็ ๔ อสงไขยแสนมหากัป ต้องเต็มภูมิทุกพระองค์ถึงจะเป็นพระพุทธเจ้า
 ขึ้นมาได้ แล้วยากขนาดไหนละฟังซิ

อสงไขย แปลว่านับไม่ได้ ๑๖ อสงไขย แปลว่านับไม่ได้ถึง ๑๖ ครั้ง อย่างทุกวัน
 นี้เราก็เทียบเอาล้นเป็นเกณฑ์ นับไปถึงล้นแล้วจะเรียกว่าอสงไขย นับไม่ได้แล้วไม่นับ
 กัน จะเอาล้นเป็นที่ตั้ง หนึ่งล้น สองล้น ร้อยล้น พันล้น หมื่นล้น ไปเลย ไม่ได้
 เลยจากนั้น เอาล้นเป็นที่ตั้ง หนึ่งล้นเรียกว่าหนึ่งอสงไขย สองล้นก็สองอสงไขยไป
 อย่างนั้น เรียกว่านับไม่ได้ถึงเท่านั้นครั้งเท่านั้นครั้ง เป็นอย่างนี้เรื่อย ๆ ไป นี่ละท่านได้
 เป็นพระพุทธเจ้าเป็นของยากของลำบากขนาดไหน กว่าจะได้บำเรอธรรมมาสอนโลก เรียก
 ว่าเอาพระองค์เป็นประกันทุก ๆ พระองค์ไปเลย ก่อนจะได้มาเป็นพระพุทธเจ้ามาสอน
 สัตว์โลก

พระพุทธเจ้าทั้งสามนั้นก็หมายถึง การแนะนำสั่งสอนสัตว์โลกนะ พระพุทธเจ้า
 อันดับหนึ่ง สั่งสอนสัตว์โลกได้มาก อันดับที่สองรองกันลงมา อันดับที่สามก็ลดกันลงมา
 เป็นลำดับลำดับ แต่สำหรับภูมิแห่งความเป็นศาสดาองค์เอกนั้นเสมอกันหมด เต็มภูมิ
 ของศาสดาทุก ๆ พระองค์ เป็นแต่เพียงว่าการชนสัตว์โลกนี้มีจำนวนมากน้อยต่างกัน
 อย่างพระพุทธเจ้าของเราท่านก็บอกท่านไม่ได้มาก ท่านก็รับสั่งไว้แล้ว ท่านบอกไม่ได้
 มาก ไม่เหมือนพระพุทธเจ้าอันดับนั้น ๆ ต่างกัน

แม้แต่พระชนมายุก็เหมือนกัน มีลดหย่อนผ่อนผันลงเป็นลำดับลำดับ พระองค์ก็
 ยืนยันไว้ตั้งแต่ยังไม่นิพพานว่า ก็มีเรานี้แหละที่อายุน้อยที่สุด เพียง ๘๐ ปีเท่านั้น ยังไม่
 ตายบอกไว้แล้ว เพียง ๘๐ ปีเท่านั้น บอกไว้แล้ว พอถึงวันก็เสด็จไปเลยเห็นไหม สะทก
 สะท้านอะไร ผิดพลาดที่ตรงไหน พอถึงวันเดือนสามเพ็ญประกาศลั่นแล้ว พระวาจา
 พระพุทธเจ้าหนึ่งไม่มีสองแล้ว ถึงวันเดือนหกเพ็ญเต็มสามเดือนแล้วก็ไปเลย นิพพาน

เลย นั่นละพระวาจาพระพุทธเจ้ารับสั่งคำไหนไม่มีสอง ท่านจึงแสดงไว้ในพระบาลีว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสองคืออะไร

หนึ่งไม่มีสอง ได้แก่ พระพุทธเจ้าที่อุบัติขึ้นมาในโลกนี้มีเพียงพระองค์เดียวหนึ่ง พระองค์เดียวเท่านั้น ไม่เคยมีเป็นคู่เคียงกันมาเลย เพราะเป็นสิ่งที่ยากแสนยากที่จะมาเป็นพระพุทธเจ้าได้ เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นก็ลือลั่นในโลกธาตุนี้แล้ว นี่ละ เอกนาม ก็คือหนึ่งไม่มีสอง พระพุทธเจ้าอุบัติเพียงแต่ละพระองค์เท่านั้น อันหนึ่ง

อันสองก็พระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ทรงหยั่งทราบตรงไหนทำนายอันใดแล้วไม่มีสองอีก เป็นอย่างนั้นตลอดไป ชำกับเร็วก็เป็นไปตามนั้นเลย เช่น ทางจากนี้ไปบ้านตาดก็กิโโล จากนี้ไปกำแพงนี้ก็กิโโล ถึงด้วยกันแต่เช้าหรือเร็ว กำแพงอยู่ระยะนี้ บ้านตาดอยู่ระยะนั้น ไปตามต้องถึงตามนั้น มีอยู่ตามนั้น บ้านตาดอยู่ตรงนั้นแน่ หน้าวัดอยู่ตรงนี้แน่ บอกว่าแน่เลย ๆ เรียกว่า เอกนามก็ พระญาณหยั่งทราบอะไรแล้วไม่มีสอง

แล้วอันหนึ่ง พระวาจาที่รับสั่งอะไรแล้วนั้น พระญาณหยั่งทราบแล้วยังไม่แล้วนะ เช่นทรงทำนายใครต่อใครก็ตาม ถ้าทรงทำนายแล้วต้องเป็นหนึ่งเลยไม่มีสอง จะเป็นอื่นไปไม่ได้ จะไปลบล้างยังงี้ก็ไม่ได้ ต้องเป็นไปตามนั้น แล้วพระวาจาที่รับสั่งลงไป แล้วก็ไม่มีสองอีกเหมือนกัน รับสั่งอย่างไรเป็นอย่างนั้น นี่ก็สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว รับสั่งไว้แล้ว พอประมาณก็ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นที่ท่านจดจารึกมาให้เราทั้งหลาย เป็นแบบแปลนแผนผังก้าวเดินตามนี้ นี้เรียกว่าพระวาจาที่รับสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว ไม่มีสอง เช่นว่าบาปมี ไม่มีไม่ได้ อะไรมาลบไม่ได้ บาปมี-มีตลอดไปเลย ใครสร้างบาปเป็นบาปทันที ใครสร้างบุญเป็นบุญทันที

ท่านบอกว่าบาปมีบุญมี แล้วแต่ผู้ที่จะไปเอื้อมทางไหน เอื้อมไปทางบาปเป็นบาปทันที เอื้อมมาทางบุญเป็นบุญทันที ทั้งสองอย่างนี้ให้ผลเสมอกัน นี่ก็พระวาจาพระพุทธเจ้ารับสั่งไว้ว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ว่าบาปมีมีอย่างนั้นเป็นอื่นไปไม่ได้ บุญมีมีอย่างนั้นเป็นอื่นไปไม่ได้ นรกมีเป็นอื่นไปไม่ได้ สวรรค์ พรหมโลก นิพพานมีเป็นอื่นไปไม่ได้ นั่นฟังซิ นี่พระวาจา สวากขาตธรรมคือตรัสไว้ชอบแล้ว ไม่มีอะไรแก้ไขได้แล้ว มีความชอบความเหมาะสมทุกอย่าง ความถูกต้องตั้งงามอยู่ในวงของสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้แล้วทุกอย่างเลย

จึงเรียกว่าธรรมที่สอนโลกนี้เป็นธรรมที่รับรองจากพระวาจาของพระพุทธเจ้าว่า หนึ่งไม่มีสอง ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้นเลย อย่างเปรตผีประเภทต่าง ๆ นี้เต็มทั่วดินแดนโลกธาตุ ที่รับเข้าอยู่ในเรือนจำก็มี อยู่นอกเรือนจำก็มี เหมือนคนเรือนั้นแหละ พวกนักโทษอยู่ในเรือนจำก็มี แต่ละเรือนจำ ๆ มีนักโทษมากขนาดไหน ถ้าเราไปดูนักโทษใน

เรือนจำ โห นักโทษในเรือนจำนี้มาก ๆ เรือนจำนั้นสู้ไม่ได้ เรือนจำนี้สู้ไม่ได้ เขาจับเพียงเท่านี้เขาก็มีแข่งกันว่า เรือนจำนั้นคนมาก เรือนจำนี้คนน้อย

แต่ถ้าแยกออกไปจากเรือนจำล่ะ ผู้ที่ไม่ติดคุกติดตารางอยู่ในเรือนจำเหมือนพวกเธอทั้งหลายมีขนาดไหน ไม่เห็นถามเขาบ้างล่ะ พวกนี้มีมากกว่าใช้ไหม นี่ละพวกสัตว์นรกที่ตกนรก ที่ไปจมอยู่ในนรก นรกหลุมใหญ่บรรจุนักโทษได้มาก อนันตริยกรรมก็มีในนั้นเป็นเรือนจำใหญ่ นรกอันนี้เท่ากับเรือนจำหลังใหญ่ รองลำดับลำดับกันลงมานี้เต็มไปหมด แล้วก็ติดโทษอยู่ในนั้นเป็นประจำ ๆ มาเรื่อย ๆ จนกระทั่งออกนอกเรือนจำนี้แล้ว เราจะว่าพวกสัตว์โลกจะมีเสวยกรรมตั้งแต่อยู่ในนรกเท่านั้น หรือ ที่นอกจากนรกไปแล้วมันเสวยกรรมมากมายยิ่งกว่าสัตว์ที่อยู่ในนรกนั้นอีกเป็นไหน ๆ เหมือนกับคนที่อยู่ทั่วโลกดินแดนเรานี่ ไม่ได้เข้าอยู่ในคุกแต่ก็เสวยกรรมของตัวเองอยู่นอกคุก ๆ เหมือน ๆ กัน มากเหมือนกัน

อันนี้คนชั่วที่เข้าไปจมอยู่ในนรก นี้เรียกว่าพวกที่มีกรรมหนาสมควรจะ เหมือนอย่างนักโทษสมควรที่จะเข้าใส่คุกใส่ตารางเขาก็จับ ที่ยังไม่สมควรที่จะเข้า มันหลบ ๆ หลีก ๆ อยู่นั้นก็มิเยอะ แล้วผู้ไม่ทำความชั่วก็มีมาก ก็อยู่ตามสภาพของเขา แต่อย่างไรก็ตามไม่เห็นอกรรม กรรมดีกรรมชั่วต้องติดแนบอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นการเสวยกรรมดีกรรมชั่วความสุขความทุกข์จึงมีด้วยกัน เป็นแต่เพียงว่ามีมากมีน้อยต่างกันเท่านั้นเอง

อันนี้เราเทียบถึงสัตว์ในแดนนรกก็ว่ามากต่อมาก แล้วนอกจากแดนนรกไปอีกมากไหม ขนาดไหน สามแดนโลกธาตุนี้มากขนาดไหน ยิ่งมากกว่านั้น ถึงไม่ได้เสวยกรรมแบบนั้นก็เสวยกรรมแบบนอกนรก เหมือนกับเขาไม่ได้เสวยกรรมเป็นนักโทษ เขาก็เสวยกรรมเป็นพลเมืองดีเรานี้แหละ พลเมืองทุกข์เขาไม่ยากกว่ากันแหละ พลเมืองทุกข์อยู่นอกก็ทุกข์อยู่ในก็ทุกข์ อยู่ในเรือนจำก็ทุกข์ ออกมาข้างนอกก็ทุกข์ เข้าใจหรือ เวลาปวดช้ำอยู่ในเรือนจำ ชี้ไม่ทันชี้แตกอยู่ในเรือนจำก็ได้ อยู่นอกเรือนจำเวลาปวดช้ำนี้วิ่งเข้าถ่านไม่ทันชี้รวดก็ได้

เมื่อวานขึ้นนี้หลวงตากี้ชี้รวดเข้าไปในส้วม ก็เอาความจริงมายืนยันกันอย่างนี้ซิ เราปวดปุบปับพาดเข้าไปในห้องไม่ทัน มันพาดออกมานั้น โถ มึงเอาภูขนาดนี้เที่ยวหรือ มันรอเมื่อไรมันหนักกว่าเรานี้ละ มึงไม่ยากไปอย่าเข้า มึงอยากชี้รวดอยู่นอกนี้ก็เอา ใครจะอยากชี้รวดนอกมันก็โดดเข้าไป อันใดเหลืออยู่นั้นก็เข้าไปข้างใน อันไหนนอกก็ให้รวดไป อำนาจของกรรมมันบังคับแล้วเหมือนเราปวดช้ำแหละ ถ้าลงได้บังคับแล้วทะลักเลย กรรมบังคับสัตว์โลกก็แบบเดียวกันเมื่อถึงกาลเวลา ใครอย่าอวดหนาอวดเรื่องกรรม ตั้งแต่ปวดช้ำมันยังไม่เห็นอวดได้วะ เข้าถ่านไม่ทันชี้ทะลักอยู่นอกถ่านมี

เยอะ มีไหม แถวนี่ใครเคยมีไหม หลวงตาบัวไม่ปฏิเสธ เมื่อสองวันมานี้ก็มี จึงได้เอามาขายหน้าตัวเองให้พี่น้องทั้งหลายทราบ แล้วพวกนี้มีไหม นี่ละใครเหนื่อมันได้

อำนาจของกรรมมันยิ่งแกร่งกว่านี้ละ อำนาจของกรรมมันยิ่งแกร่งกว่านี้อีก นี่เป็นข้อเทียบเคียงเท่านั้น นี่ละที่ว่า เอกนามก็ คือหนึ่งไม่มีสอง พระวาจาที่รับสั่งลงไปอย่างไรแล้วต้องเป็นหนึ่งเท่านั้น เป็นสองไปไม่ได้เลย เอกนามก็ เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง ๆ คือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้า คือพระพุทธเจ้าอุบัติได้ที่ละองค์หนึ่ง ไม่มีสอง เป็นคู่เคียงกันมา แล้วพระญาณหยั่งทราบในเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่มีสอง คือแม่นยำเหมือนกันหมดหนึ่ง พระวาจาที่รับสั่งออกจากพระญาณหยั่งทราบทุกสิ่งแล้วนั้นก็ไม่มีสองเหมือนกัน ก็มาเป็นส่วนกระจายให้เราทั้งหลายได้รู้ได้เห็นก็คือ การสั่งสอนของท่าน พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สั่งสอนแม่นยำเหมือนกันหมด สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกอย่าง ๆ นี้เหมือนกันหมด

เพราะฉะนั้นถึงว่า เรื่องว่าบาปว่าบุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน หรือกรรมของสัตว์ ก็เลสค้นหาเหล่านี้ที่ทรงรับสั่งไว้แล้วว่า มันเกี่ยวโยงกับสัตว์ทั้งหลายนับแต่กิเลสอยู่ในหัวใจของสัตว์ทั้งหลาย สิ่งที่เกิดจากกิเลสก็ออกไปเป็นความทุกข์ความลำบาก ก็มีเกี่ยวโยงกันไปหมด ลบไม่ได้เลย สิ่งเหล่านี้ลบไม่ได้ มีเหมือนกันหมด แล้วใครจะมาลบละ เรายังจะอวดดีอยู่หรือว่าบาป บุญ นรก สวรรค์ ไม่มี มันนำทุเรศนะอันนี้ พิจารณาให้ดี พระพุทธเจ้าองค์ไหนตรัสมาเป็น เอกนามก็ เหมือนกันหมด รับสั่งไว้หนึ่งไม่มีสอง ว่าสิ่งเหล่านี้มีมาดั้งเดิม บาป บุญ นรก สวรรค์ เป็นต้นนะ มีมาดั้งเดิม ใครจะไปลบล้างได้ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ลบล้างไม่ได้ เราเก่งมาจากไหนถ้าไม่อยากจม ให้ระมัดระวังให้มากนะ

เวลาเขาจับไม่ได้ก็เก่งนั้นละ เขาเรียกนักเลงโต เสือใหญ่ เวลาเขาจับไม่ได้ นักเลงโตอยู่นั้น เสือใหญ่อยู่นั้น พอเขาจับมัดคอได้แล้วเท่านั้นแล้วเป็นยังงี้ละ นักโทษใหญ่หมดหันตโทษอยู่นั้นหมด อยู่กับคนคนนั้นหมด นั้นเห็นไหมละ เวลาเขาจับได้แล้วมันเดินได้ไหมละ เวลาเขาจับไม่ได้มันก็เดิน เวลานี้ลมหายใจยังปิดไว้นะพอประทัง ๆ ไว้ลมหายใจยังไม่ขาด ทางยมบาลเขาจดทะเบียนบัญชีไว้เรียบร้อยทุกรายของสัตว์ของบุคคลแล้ว ทางนี้ยังมาไม่อยู่ว่านรกไม่มีบาปไม่มี เขาจดทะเบียนบัญชีไว้เรียบร้อยแล้วรอแต่ลมหายใจขาดเท่านั้น พอลมหายใจขาดปั๊บนี่ผิงเลย ไม่มีความหมายอะไรละที่ประกาศลั่นโลกอยู่ด้วยการลบการล้างบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี ผิงเดียวลง

ให้พิจารณาเสียตั้งแต่บัดนี้ละ อย่าฝืนพระพุทธเจ้า ถ้าใครไม่อยากจมอย่าฝืนเป็นของมีมาดั้งเดิมไม่มีใครจะลบล้างได้เลย ลบไม่ได้นะ ให้ตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวเองยากลำบากให้ฝืนนะ เราอยากเป็นคนดีฝืนกันทั้งนั้น บรรดาจอมปราชญ์มีพระพุทธเจ้า

ทุก ๆ พระองค์นี้เป็นจอมปราชญ์ นี้เรียกว่าจอมแห่งความทรหดอดทนที่สุดต่อความทุกข์ความลำบาก ที่จะบากบั่นต่อการบำเพ็ญคุณงามความดีเพื่อพระองค์และเพื่อโลกสงสาร นี้แสนสาหัสในความลำบากลำบาก เราอย่าเอาความลำบากลำบากของเราทำนิด ๆ หน่อย ๆ ไปอวดพระพุทธเจ้านะ พระองค์ลำบากยิ่งกว่านี้ ถึงบางครั้งบางคราวชีวิตรอนแรม ๆ ตายไปเลย ด้วยอำนาจแห่งความปรารถนาไม่มีอ่อนข้อ คอขาด-ขาดไปเลย ฟังซิ เรามันจะมีอะไรไม่เห็นมีคอขาด เห็นมีแต่พวกเสือขาดหมอนขาดเหล็กไปหมดไปที่ไหนมีแต่อันนั้นขาด คอขาดเพื่อคุณงามความดีทั้งหลายไม่เห็นมีกัน

วันนี้ไม่ทราบพูดเรื่องอะไรมาเกี่ยวโยงถึงบาปบุญนรกสวรรค์พรหมโลก นี่ก็คือเอกนามกิ ของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระวาทะที่นำมาสั่งสอนสัตว์โลกเป็น เอกนามกิ เสมอกันหมดเลย เอกนามกิ อันหนึ่งพระพุทธเจ้าก็มีแล้ว จริงอยู่แล้วมีแล้ว และพระญาณหยั่งทราบก็จริงมาแล้ว อันที่สามก็คือพระวาทะที่สั่งสอนสัตว์โลกให้นำประพฤติปฏิบัติ อย่างนี้จริงไปตามนั้นเลย ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าด้วย ไม่มีหลุมไหน นรกหลุมไหนจะอาจเอื้อม จะมาทำลายคนจะมาลากเซ็นคนทำความดีตามคำสอนพระพุทธเจ้าไปลงนรกสด ๆ ร้อน ๆ ต่อพระพักตร์หรือต่อหน้าพระพุทธเจ้านี้ไม่เคยมี มีแต่มันคือด้านตัวเองไปจมนรกต่อหน้าพระพุทธเจ้านั้นแหละ อันนี้มีมากนะ มันไม่ยอมฟังเสียงใครเลย อันนี้มีมากต่อมาก

ให้เราะวังให้ตื่นะ ไปถึงกฏนี้เสือหมอนมันจะมารอรับอยู่ที่ปากทางนี้ มาแล้ว เหยอ จับมัดใส่หมอนกับเสียมัดคอติดกันเลยไปเลย นี่มันเร็วที่สุดนะอันนี้ เดี่ยวว่าจะไปเดินจงกรมเสียก่อน โอ้ย ไม่จำเป็น ลากคอไปเลย พวกคอเรานี้คอเสือคอหมอนมีไหม หรือมีแต่คอหลวงตาบ้วนี่เหอ ที่พูดโก้ ๆ อยู่ที่นี่นะ มันเร็วนะกิเลส โอ้ พิลึกจริง ๆ นะถ้าไม่มีใครตามทันจะไม่รู้เลยว่ามันรวดเร็วเร็วนะกิเลส

มันรวดเร็วที่สุด ในสามแดนโลกธาตุนี้มันเป็นหนึ่งเดียว เพราะฉะนั้นมันถึงครอบโลกธาตุเอาไว้ ไม่ยอมให้ใครมาอาจเอื้อมได้เลย นอกจากพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์มาตรัสรู้แล้วเปิดทางฝั่ง ลากสัตว์โลกขึ้นไปเท่านั้น ต่อหน้าต่อตามันเลย พระพุทธเจ้าเหนือกิเลสแล้วเอากิเลสพังลงไปแล้วก็ลากเซ็นชนสัตว์ขึ้นไปได้ นอกนั้นไม่มีนะ มีแต่จะลากกันลง ๆ ลากกันขึ้นไม่ค่อยมี ลากลง โอ้ย เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มวัดเต็มวา เต็มศาลาโรงธรรม มีแต่ลากลง ๆ ทั้งนั้นแหละ ลองถามซิไปนี้มันจะไปไหน พวกนี้อยู่ด้วยกันมันจะลงหรือมันจะขึ้น มีแต่จะลงทั้งนั้นจะว่าไง วันนี้พูดอะไรไม่มากละนะพอสมควร พวกกันพิจารณา ให้ตั้งใจปฏิบัตินะ

เมื่อวานนี้ทองคำวันที่ ๒๗ ได้ ๒ บาท ๕๐ สตางค์ดอลลาร์ ๑๗๗ ดอลลาร์ได้ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ละเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ (๑๐๐ ดอลลาร์ค๊ะ ลูกสาวฝากมาจากชิคาโก ๒๖

เหรียญ) นับแล้ววันนี้ก็ได้ ๑๒๖ เหรียญแล้ว ได้ทุกวัน ๆ เดียวนี้ดอลลาร์เราที่ว่า จะเข้า คลังหลวงคราวนี้ที่ยังไม่ได้เข้านั้นมันก็ล้านกว่า เดียวนี้ก็ยังไม่ล้านกว่า ตอนนั้นดูจะล้าน กว่านิดหน่อย จะเข้าก็ยังไม่คาราคาซังอยู่นี่เลยรอ แล้วก็เก็บเพิ่มขึ้นเรื่อย เดียวนี้ดูเหมือน ล้านกว่า จะกว่าเป็นแสนขึ้นไปละมัง เราก็ไม่ได้ดูสมุด สมุดมีอยู่ ๒ แห่ง สมุดดอลลาร์ อยู่กับเราแห่งหนึ่ง อยู่กับกรุงเทพฯ แห่งหนึ่ง ทางนั้นรับได้เข้าทางนั้นได้ ทางนี้รับเข้า ทางนี้ได้ แต่เวลาจ่ายเราเป็นคนส่งจ่ายผู้เดียวทั้ง ๒ แห่งนี้ เวลานี้ที่แน่ใจก็คือว่า ดอลลาร์ที่ได้เตรียมจะเข้าเวลานี้มันล้านกว่า ค่อยนับไปเรื่อย ๆ รอฟังจังหวะไปเรื่อย ๆ หากว่าควรที่จะซื้อทองคำอะไรเราหมุนตัวทันทีเลย ไม่ยากอะไรนะ รอคอยฟังเหตุการณ์ดู ไปเสียก่อน

ถึงเราไม่ได้ซื้อทองคำมันเป็นดอลลาร์ ดอกของมันก็มีของมันนี่นะ มันก็มีของมัน เงินสดก็มีของมันดอลลาร์ก็มีของมันไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ ถึงวันเวลาที่เราจะหมุนเข้า ซื้อทองคำเราก็หมุนได้เลย อันนี้ต้องคอยฟังบรรดาลูกศิษย์ลูกหาพิจารณากันเรียบร้อย แล้วเมื่อไร เราพร้อมเสมอนะ ว่าควรซื้อเมื่อไรได้ทันที คือเราต้องการขนให้มันได้ มาก คือเวลาเข้าที่ไรให้ได้มากไม่ให้ขาดทุนแล้วเข้าใช้ไหมล่ะ ถ้าดอลลาร์นี้แข็งขึ้นมาก ๆ เงินเรามันลดลงเราก็รีบพิจารณาเสีย ถ้าเงินเรายังพอเป็นไปอยู่ก็รอกันไปอย่างนี้ถูก ต้องใช้ไหมล่ะ พอพืดพอเหวี่ยงกันไปอย่างนี้ เราพยายามที่สุดแล้วกับพี่น้องชาวไทยเรา ๆ ค่อยทำค่อยเป็นค่อยไป

เวลานี้คนกำลังตื่นบ้ากัน อย่างนี้เห็นไหมธรรมชาติ จะว่าหลวงตาบ๊วเป็นบ้ายอมรับ ยอมรับตามเขาว่าหลวงตาบ๊วเป็นบ้า นี่มีใครว่าหลวงตาเป็นบ้าใช้ไหม ก็ซ้าก็ได้ยินมา อย่างนั้นแหละ จะว่าอย่างนี้เข้าใจไหม แต่แล้วท่านละเป็นบ้าหรือไม่เป็นบ้า ป๊ะหน้า ผากเลย มึงเป็นบ้าหรือมึงจึงมาถามกู เอาแล้วเข้าใจไหมใส่ป๊ะก่อนแล้ว ตีป๊ะแล้วมึง เป็นบ้าหรือมึงจึงมาถามกู แหม เวลานี้มาพิจารณาดูแล้วเรื่องเงินนี้สำคัญมากนะ

เราไม่ได้ตำหนิเงินนะ ความพอดีและความไม่พอดีของคนต่างหากที่เราควรจะต้อง จะชมนะ เวลานี้คนเราทั่วโลกกำลังตื่นกับเรื่องกระดาดษอันนี้กับเงิน ทองก็แร่ธาตุ ธรรมชาติ ๆ เงินก็สมมุติขึ้นมาเป็นเงิน ที่นี้จิตมันมาถือนี่เป็นราคาค่าราคาเสียทั้งหมด แล้ว ลบตัวเองซึ่งเป็นของมีราคามาตั้งเดิม ให้เป็นของเหลวไหลแหวกแนว เป็นบ่อของ สิ่งนี้เสียมากต่อมาก เพราะฉะนั้นความทุกข์จึงมากขึ้นเพราะการติดดินกินเหตุกินผล กินประมาณ ไม่ใช่ติดดินมาเพื่อบรรเทาความทุกข์ความทรมานทั้งหลายให้อยู่ในความ พอเหมาะพอดี มันกลับกลายเป็นเชื้อเสริมไฟไปโดยลำดับเวลานี้

อ้าว พี่น้องทั้งหลายพิจารณาซิ ถ้าว่าหลวงตาบ๊วเป็นบ้าเรายอมรับ เวลาตายแล้ว ไม่ต้องนิมนต์ใครมากุสลาพระบาก็ได้ ให้ไปกุสลากันเอง เพราะหลวงตาบ๊วนี้ไปกุสลา

ให้ใครไม่ได้แล้ว เขาหาว่าเป็นบ้าหมดแล้ว ให้พากุสลาตัวเองนะ เราก็ไม่ต้องให้ใครมา
 ยุง เราจะไปของเรา เราเป็นพระประเภทบ้า พวกนั้นเป็นคนดีทั้งหมดมากุสลามันเข้า
 กันไม่ได้ใช้ใหม่ละ พิจารณาให้ดี เราก็อ้างพูดเฉย ๆ จะไปแก้ไขดัดแปลงอะไรไม่ได้
 นะ พูดให้เป็นแง่คิดต่างหาก เราไม่ได้พูดเพื่อการลบล้างสิ่งเหล่านี้ เพราะสิ่งเหล่านี้มีมา
 ตั้งเดิมมาแต่กาลไหน ๆ สมบัติเงินทองมีมาตั้งเดิม แต่ความตื่นเต้นหรือความหลงตาม
 มันมีมากมีน้อยความสุขความทุกข์จึงพอพืดพอเหวี่ยงกันไป ถ้าตื่นกับมันมาก ๆ แล้วนี้
 จะเป็นไฟทั้งหมดนะ

เราอย่าเข้าใจว่าโลกนี้จะเจริญรุ่งเรือง คืออันนี้เผาทั้งนั้นแหละ เผาหัวใจสัตว์โลก
 ให้ต่างคนต่างดีดต่างดีน แขงหน้าแข้งหลัง แขงดีแข้งเด่นแข้งไปเรื่อย ๆ อันนี้เป็นตัว
 สำคัญมาก ให้นำไปพิจารณาให้ดีถ้าว่าหลงตาบวเป็นบ้านะ นี่พิจารณาหมดแล้ว ไม่ใช่
 เอามาพูดเฉย ๆ เอาละให้พร...

เมื่อวานนี้มา ๕ โรงนะ โรงพยาบาลมาเอาของ ๕ โรงจะมีน้อยกว่าอย่างอื่น ๒-๓
 โรงนี้เป็นประจำ รู้สึกจะเป็นประจำ ๒-๓ โรงหรือ ๔ โรงระยะนี้มีอยู่ตลอด แต่ ๕ โรง
 ขึ้นไปนี้มีห่าง ๆ ที่ไม่มีเลยรู้สึกจะหายากมากนะ วันหนึ่งไม่มีโรงพยาบาลมารับของรู้สึก
 จะหายากอยู่นะ มาทุกวัน

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd